

blive staaende, indtil han kan have faaet Stemmerne optalte.

Ved den derefter foretagne Afstemning blev det eenstemmigt med 59 Stemmer vedtaget at henvisse Forslaget til anden Behandling.

Formanden: Jeg skal nærmere angive den Tid, til hvilken Ændringsforslag til denne anden Behandling maae være indgivne.

Efter Dagsordenen gik man derefter over til anden Behandling af Udkast til Lov om Krigsskat for 1851, (see Anhang Nr. 7, Sp. 101 ff.; 1ste Behandling af denne Sag, Tidendens Nr. 80, Sp. 1263 ff.; Udvalgets Betænkning Anhang B. Nr. 29, Sp. 423 ff.). Hertil vare, foruden de sidstnævnte Sted af Anhang B. anførte Ændringsforslag af Udvalget, fællede følgende Ændringsforslag:

Forslag af B. Nørgaard:
ad § 1.

At den anden Pæfus af § 1 udgaaer, og i dens Sted sættes følgende:

„Fritagne for Krigsskat ere Huse med Jord uden Hensyn til deres Størrelse, som ikke er over 1 Tonde Hartkorn, forsaavidt deres Besiddere i Løbet af det halve Aar, der gaaer forud for en af Skatteterminerne, i kortere eller længere Tid have ligget i Felten. Dog bliver at iagttage, at naar Besidderen af et Hus tillige besidder anden Jord end den, der er tillagt Huset, bliver hiin Jords Hartkorn, hvad Krigsskattens Udredelse angaaer, at svie til det Hartkorn, som paahviler den Huset tilliggende Jordlod, uden Hensyn til, om de forskellige Eiendomme have en samlet Konto, eller de have adskilte Conti i vedkommende Oppebørselsbetjentes Bøger. — De, som have over en Tonde Hartkorn, betaler fuld Krigsskat. — Iøvrigt vedkommer denne Fritagelse alene Brugerens, men ikke tillige Eiernes Andeel i den af Steberne gaaende Krigsskat.“

ad § 9.

At Paragraphen foreslaaes forandret saaledes:

„At i 7de Linie nedsættes Soldafgiften af Steenful fra 50 til 30 Procent,

i 11te Linie 20 Procent forandres til 25 Procent.

i 12te Linie 20 Procent forandres til 25 Procent.

og i 18de Linie 10 Procent forandres til 30 Procent.

Man gik først over til Behandlingen af § 1 med de dertil hørende Ændringsforslag.

Ordføreren (David): Det vil af Udvalgets Betænkning sees, hvorfor man har troet hovedsagelig at burde tilraade, endnu i dette Aar at lade Landet bære den Byrde, som vil paalægges det ved Krigsskatten, saaledes som denne i Lovudkastet i det Væsentlige foreligger. Den samme Betragtning, som overhovedet har ledet Udvalget til at tilraade Lovudkastet, har ogsaa været Bevæggrunden for Udvalget til ikke i det Enkelte at foreslaae andre Forandringer i det end saadanne, der maatte synes at kunne tjene til at tydeliggjøre Loven, og kun forsaavidt noget Nyt var bragt i Forslag, der efter Udvalgets Overbeviisning ikke stemmede med Retfærdighed og Billighed, har man troet at burde fraraade dette. Hvad Udvalget saaledes har tilladt sig at foreslaae med Hensyn til § 1, kan heller ikke betragtes som noget Væsentligt; det tjener kun til at tydeliggjøre Loven, der hverken har havt til Hensigt, eller saaledes som den hidtil er fuldbyrdet, i Virkeligheden har havt til Følge, at sætte Brug paa langt Aaremaal, der sættes i Klasse med og i Lovgivningen behandles lige med Livsfæste, paa andre Vilkaar end dette selv; men da der paa det vedkommende Sted i Loven, hvor der tales om Aaremaal i Modsetning til Livsfæste, ikkun nævnes Aaremaal i Almindelighed, og særskilt Hensyn til det sjældnere forekommende meget lange Aaremaal ikke der er taget, saa have vi anset det for rigtigt at foreslaae, at der for større Tydeligheds Skyld udtrykkelig burde udhæves, at et saalangt Aaremaal, som i Lovgivningen sættes i Klasse med Livsfæste, ogsaa skal behandles paa samme Maade som dette, og at der derfor efter „Livsfæste“ tilføies „eller paa saa langt Aaremaal, som dermed sættes i Klasse“, og at der imellem „paa“ og „Aaremaal“ indskydes „kortere“. Det er denne meget væsentlige Forandring, som Udvalget har tilraadet at gøre i § 1.